kommen, då den ovillkorligen måste räknas till skadeinsekternas talrika klass. Efter all sannolikhet har den blifvit hit införd med utländsk spannmål.

Claes Grill.

Rofgiriga acarider. Under vistelsen på Gotland den sist förflutna sommaren infångade jag en dag fyra stycken *Chlorops Nasuta* (nära besläktade med kornflugan) och då jag önskade bringa dessa till att lägga ägg, infördes de som vanligt i en glascylinder, som ställdes öfver en gräsplanta uti en blomkruka. Två flugor voro snart borta och kunde ej återfinnas, och dagen därpå låg den tredje på jordytan med afbiten vinge. Jag kunde till en början ej angifva orsaken härtill, men kom snart på det klara därmed, sedan den fjärde flugan äfven strukit med. Denna observerades litet noggrannare, och därvid märkte jag, att hon satte sig på jorden och sedan efter en kort stund låg död med benen i vädret, på samma plats, där hon suttit. Hon flyttades nu till ett på bordet liggande papper och undersöktes med lupen, då en för blotta ögat nästan osynlig, hvit acarid kröp på hennes kropp, och jag fann då hvem mördaren var. Sedermera lades nyss dödade, större flugor på jorden i krukan och dessa angrepos äfven, sålänge de voro mjuka, af många dylika, små och rofgiriga djur, men sedan de torkat, öfvergåfvos de.

Samma myrjord som nu, begagnades äfven förliden sommar i krukan, utan att då några dylika smådjur observerades. Föregående vinter hade krukan och den uttorkade jorden förvarats å vinden, och hade antagligen acariderna under hösten eller följande vår uppstått. Emellertid synes häraf, att det är välbetänkt att först sterilisera den jord, man ernar använda till liknande ändamål.

Anteckningar om insekters massuppträdande. Man hör ofta berättas, att den eller den insektarten för kortare eller längre tid sedan förekommit i ovanlig myckenhet, utan att fullt nöjaktiga förklaringar häröfver kunna afgifvas, och så kommer nog ständigt att fortfara, såvida man ej noga antecknar tiden för uppträdandet samt om möjligt de omständigheter, som man kan anse hafva förorsakat insektens ovanligt stora förökning. Hit höra

kanske förnämligast väderleksförhållandena under och efter näst föregående generations utvecklingstid samt bristen på parasiter. Då det ej kan förnekas, att kännedomen om de verkliga orsakerna till en insektarts periodiska uppträdande mången gång torde kunna medföra stort gagn, ifall det blir fråga om dess utrotande, vore det ju särdeles önskligt, om våra entomologer och andra intresserade ville till undertecknad insända uppgifter i ämnet, hvilka sedermera kunde inflyta i denna Tidskrift. Exemplar af insekten böra hälst meddelas, då detta låter sig göra.

Sven Lampa.

UTROTNINGSMEDEL.

Amerikanskt radikalmedel mot ohyra på husdjur. En mr E. H. KERN i Kansas märkte att några af hans svin icke mådde riktigt väl, och att de ofta gnedo kroppen mot till buds stående föremål, såsom stolpar, stängsel o. d. Det befanns till sist, att de voro mycket besvärade af löss. För att befria dem därifrån, hällde han ett par kannor stenkolsolja i en spruta samt strilade sedan oljan öfver svinen. Då dessa ej ville stå stilla under operationen, lades i en ho några näfvar majs, som sattes till djuren, hvilka därefter, under förtärandet däraf, höllo sig så pass lugna, att besprutningen kunde grundligt äga rum. Grannarna förutsade visserligen, att håren skulle falla af, eller att blåsor skulle uppkomma å djurens hud efter det skarpa medlet, men detta blef ej händelsen. Följande morgon verkställdes en noggrann undersökning å de sålunda behandlade djurens ryggar, och befanns därvid huden vara betäckt med lossnade stycken af smuts och fjäll efter skabb, samt att mellan och under dessa befunno sig tusentals döda löss. Resultatet blef äfven, att djuren fingo en slät och fin hud, samt blefvo, som man kunde vänta, fullkomligt fria från ohyran. Medlet hade äfven försökts i hönshus samt mot löss på hästar. Ett flanellstycke, mättadt med god stenkolsolja och appliceradt på en hästs ben, hvars hår äro fullsatta med stingägg, medför den goda verkan, att äggen lossna och snart affalla. (Insect Life, Vol. VI, p. 270. 1894).

Sven Lampa.